

A KISVENDÉGLŐS

A magyar vendéglős- és korcsmárosipar, a bor-értékesítés és söripari érdekeket fölkaroló szakközlöny.

PINCÉREK HETILAPJA.

A Székesfővárosi Kisvendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egy évre 12 kor. fél évre 6 kor. negyed évre 3 kor. Egyes példány ára 24 fill.

Felelős szerkesztő: Flór Győző.
Kiadótulajdonos: Nikházy Géza.

Megjelenik minden vasárnapon.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest. VIII. József-körút 15.

TARTALOM.

Munkára föl. — *Borgazdaságunk.* Csűrpafta, istálló, olaszbor özn. Jöhet. A mesterséges borok... Ünnepi szünet a kocsmákban. — *Egyletek, szövetkezetek.* Jegyzőkönyv. — *Különféle közlemények.* Címkepes lapok. Értesítés. Pangó sörgárak. Saját készítésű... Gyertya kartel. A sárga-fekete... Sajtó pör. Komló a hazai sör... A mi jó akaróink. A kartekek ellen. Hazai — külföldi. Fogadóegés. Vendéglői szakácskönyv. Gyászrovat. — *Ünnepélyek, vigalmak.* — A pincér becsülete. — *Üzleti hírcik.* — *Hétről-hétre.* Csász vagyok. (Csető L.) Szerkesztői posta. Hirdetések.

Munkára föl!

Az ünnepnapok elmúltak s az ünnepeket hozó évszak befejeződött, — új év napja is véget ért. Így a nevezetes napokhoz kötött szünetek is véget értek s rendes helyüket újra elfoglalták a közönséges dologtevő napok. Aki nem régen pihenésre vágyott, most megint dolgozni kíván. Tehát — munkára föl!

Lássunk hozzá a dologhoz. Ahhoz, amelyet mi kezdtünk, mi folytattunk s melyet egy-két érdemes szakbeli férfiú, a jó ügy ellenére — már be is fejezett. Nagy munka lesz ez, roppant nagy munka, de érdemes rááldozni az időt s fáradságot, mert a magyar vendéglős-ipar újjáteremtésének kezdetét eme fáradságos teendők sikere jelenti. De hogy ezt a sikert elérhessük: az egész orsz. fogyasztási szövetkezetünk dolgát újból elülről kell kezdeni. Lássunk tehát a dologhoz. Munkára föl!

De lássunk tisztán. Hogyan állunk és mennyire vagyunk szövetkezeti ügyünkkel? Semennyire se. Ott vagyunk, ahol voltunk. Azaz hogy egészen ott se, mert a szövetkezet már létesült, s annak alakulása a múlt hó 3-iki a.-ülésem kimondatott. Igaz, hogy ezen alakulásra mi azonnal kijelentettük, hogy az egész munka hiába való, mert a megalakítottnak kimondott intézmény egyenesen a vendéglősök érdekei ellen irányul. Már pedig, ki az ördög látott olyan bolond molnárt, aki ellenséges szomszédja malmára eresztén a vizet, amikor az ő garatja is szárazon áll. Ezen világos megokolásunk következtében azonban a szövetkezeti ügy egy idő óta vezéremberei a dolog mellől visszaléptek s a szövetkezeti ügyek — szerintük — abba maradtak. Tehát, eszerint ott tartunk most, hogy a teendőket újból elülről kell kezdeni.

Lássunk még tisztábban. Mi birt minket arra, hogy a magy. vend. orsz. fogy. és

hit. szövetkezete megalakulását elhibáztunk? Az akkori ügyvezetőségnek az a h. intenciója hogy: a szövetkezetnek borkereskedők, sörgyárosok és ezek ügynökei stb. ami iparunk foglalkozóival ellentétes érdeklők is lehetnek tagjai. Hát ez nagyon furcsa és rosszakaratu intenció. Mert minkinek, minnek és mi célból óhajtottunk létesíteni szövetkezetet; nem-e azért, hogy ez által mindenekelőtt a saját érdekeinket védjük meg és mozdítsuk elő? Most már ha ebből a célból óhajtottunk szövetkezni: szükség-e nekünk — mi magunkon kívül — olyanokkal társulni, akiknek érdeke minden tekintetben szembe helyezkedik a mi érdekünkkel. Ugye, hogy: nem. Ergo, mi nem helyeselhetünk ily érdekeinkkel ellentétes célzatu szövetkezeti alakulást.

Am a ferde irányba vinni óhajtó vezérének Montekukoli elvi álláspontjára helyezkedtek s egy-két az ügynek igaz barátját arról kívánták meggyőzni, hogy az ilyen szövetkezeti ügynök első sorban is pénz, azután ismét pénz és megint pénz szükséges, de ezt a szükségletet ezeknél az elemeknél — *már mint a vendéglősöknel* — nem lehet összehozni. A szövetkezetnek tehát — szerintük — roppant szüksége van a sörgyárosok stb. ily tőkét, pénzt (az ily célra szívesen) szolgáltató tagokra. Szóval: fából vaskariká. S ezt a mesét egynéhányan hitték, szentül. De máma már nem hiszik.

Mindezeknél fogva vált tehát szükségessé, hogy ezen mindnyájunk jelenét, jövőjét biztosító szövetkezetünk dolgát újból és elülről kezdjük. De legelőször s ott, ahol kell: a szervezésnél. Mint minden nagyobb jelentőségű intézménynek, ennek is szervezés az alapja. S ezt a fontos munkát mi magunk fogjuk s olyanokkal végezni, akik az eseményekkel megalkuvást nem ösmerők s akik előt szent a cél — a vendéglős-ipari érdek egyedüli igaz célja. Mi biztosítunk róla mindenkit, hogy az ily komoly jellemű s az ügynek önzetlen és igaz barátainak segítségével — bárha csak egynéhányal is, — sokkal előbb fogjuk megteremteni orsz. fogyasztási szövetkezetünket, mint óhajtották ezt cselekedni ellenkező irányban az ügynek komoly, de nem őszinte barátai. A nyugalom ideje: az ünnepek elmúltak, előttünk állnak a dologtevő napok. Tehát — munkára föl!

Borgazdaságunk.

Csűr, pajfa, istálló olaszbor-özn.

Fiume környékén: *Muggia, Monfalcone, Grignano, Susà, Nabresina* és több községekben — boldogok az emberek. A karácsonyi kis Jézus annyi bort hozott nekik, hogy az istállóikból barmikat, csüreikből a takarmányt, a fészerekből az eke, borona stb. gazdasági eszközöket kellett kieszközölniök, hogy a fölösleges Istenáldásnak helyet tudjanak szorítani. De még így sem volt elegendő hely; miért is a kiürített helyekhez még a kamrákat és vermeket is hozzávéették, ezenkívül pedig nagy kulyibákat rögtönöztek, melyekben aztán tetőtől a gerendáig s valahogy nagynehezen el tudták raktározni az éjjel-nappal folytonosan özőnlő olasz borokat. Amit különben tán fölösleges is volt megjegyezni, mivelhogy azt mindenek, akik a sajtó napi krónikái iránt érdeklődnek, tudják, hogy a kis Jézus, Fiume és Trieszt környékén — más borokban mint olaszban — nem utazik. Jóvoltából természetesen a fiumei, trieszti és szép magyarországi borkereskedőinek. De menjünk tovább.

A Tokaj hegyláncolatok tövében fekvő *S.-A.-Ujhely, Sárospatak, Tolcsva, Erdőbénye, Szerencs, B.Keresztur* stb. községek borkereskedői már sokkal praktikusabb emberek, mert a szintén százezer hektó számára vásárolt olaszkáposztalét egyenesen a saját hazai pincéikbe szállítják. Nagy pincék ezek, rengeteg térfogatnak, olyanok, amelyekben egyenkint 60—100 ezer hektó meg se kottyan. Ide zudítják s szállítják ők egyre a potom áron vett lőrt a híres tokaji asszu, szamorodni és az 1904. február 1-ig kitölt olcsó olasz borvám nagy dicsőségére.

A dolog komoly lényege pedig a körülforog, hogy a magyar és osztrák borkereskedők az újévet megelőző ünnepek körül annyi olasz bort vásároltak össze, hogy azokat a saját, a fiumei és trieszti pincékben már nem tudták elhelyezni; miért is a nagy fölösleg számára a fiume táján fekvő községek istállóit, csüreit s fészereit bérelték ki. A derék borvásárból eredő első nagy jövedelmekhez így jutottak aztán a soraink elején említett több községek lakói, akik a nagy hirtelenében kilakolt marhaistállóik és csüreikért jó erősen borsos árakat követeltek s kaptak. A kereskedők persze ezt a kiadásukat máris hatványozottan megtérülve látják a 3 frt 20 kros kedvezményes olasz borvám által, a melyet a románban ezelőtt 3—4 héttel összeült *borvám klauszálás bizottság* még e hó utóljáig tartott fönt. Aminek eredménye aztán majd az lesz, hogy egynéhány magyarországi istálló-pajtát is teleöltötenek a silány nedűt kapkodó kereskedők.

Nagy átok sulya nehezedik a magyar borgazdaságra; a vendéglős iparral és termeléssel foglalkozókat pedig egyre veri, sújtja a sok Istencsapás. Az első nagy, a fillokszerés veszedelméből még ki sem jöttünk, már is nyakunkba zudult a borhamisítás, melynek

tápot a közben szüntelenül özönlő olaszbor nyújtott. Azóta egyre tart — mindakettő: borhamisítás és olaszborözön. S Isten nagy csudájára, ez a sok kotyvasztott lé és rengeteg mennyiségű olasz lőre: mind helyet talál, mind kimerésre jut és — elfogy — nálunk . . . Igenis nálunk, a világ legjobb minőségű borait termő Magyarországon.

Laikus, szörnyen laikus, avagy naiv, gyerekes fölfogásu ez a mi magyar népünk. Természetesen nem az intelligens osztályból (bárha ezen sorból is bőven akad) hanem az alsóbb iparos és munkás osztályból valók. Ennek a gégeje, gyomra mindent befogad, csak azt tudja, hogy olcsóbb 4 vagy 6 fillérrel. A hevesvidéki idétlen s három napos savóhoz hasonló színű és izülrőrért szívesen megadja a 24—28 krajcárt, s a szintén ily áron kimért s értelmet visszafeljesztő olasz stb. pancsot issza mint a tejet. Ha azután berug és kissé megbolondul tőle, elkurjantja, hogy bort ivott. Dehát hol is isszák s mérik ezeket az észvesztő italokat . . .

A legnagyobb baj pedig az, hogy erre a kérdésre nem kíváncsiak és fektetnek valami őszinte súlyt azok, akik a hazai egyetemleges borgazdaságból merítik a léti és jövedelmük főalapját; sem vendéglősök sem bortermelők. Kik, ha fessegetik is e kérdést, ennek megoldását, rendezését mind más uton és módon óhajtják, mint a hogy azt tenni szükséges volna. A bortermelők például arra az állásra helyezkednek, hogy a saját boraik kismértékbeni árusításáért folyamodnak, ahelyett, hogy kissé megráznai igyekeznének a jobb-részt csöndesen szundító vendéglősöket, akik egész közömbösen nézik mind az olaszbor özönt, mind a borkereskedők gseftelését. A hazai borgazdaságnak s vendéglősöknek és termelőknek, ezek a veszedelmes nagy ellen-ségei: borkereskedők. A kik pancsolt és potomáron összevett silány olasz boraikkal árasztják el az egész országot s akik minden hazai nagyobb városban a raktáron lévő boraiknak megfelelő italmérési engedélyeket szereznek be; (persze mind más és más névre szólót). Budapesten egyes borkereskedők 25—30 italmérési engedéllyel bírnak, melyeket szinleg kocsis, napzamos stb. ily jámborokra irattak s ruházták át. A kereskedők kocsmá s csapszék helyiségeibe beállított azon kocsmárosok és a szatóc-specerájások gondja most a csür-pajta- és istállóba beraktározott temérdek sok olasz lőre elmerése.

G—sz.

Jóhet! Az olasz kereskedelmi szerződés megkötésére Rómába kiküldött magyar és és osztrák, illetve olasz megbízottak a *bortámklauzulára* nézve a következőképpen állapodtak meg. Az olaszországgal 1901. dec. 6-án az olasz kormányval való ideiglenes megegyezés alapján, végérvényes szerződés kötéséig azonban legfeljebb 1904. október 1-ig fennmarad. Kivételt képez a *bortámklauzula*, mely 1904. január 1-ével megszűnik. A klauzula hossza fennállása következtében kötött jogügyletek lebonyolítására átmeneti intézkedések történtek, amelyek szerint az olasz borok, melyek 1903. dec. havában szállítottak hajóra, vagy amelyeknek nevezett időközben való eladását konzulatusi hivatalos uton 1904. január 20-áig igazoltak. 1904. január 31-ig métermérsza szerint 3 frt 20 kr-áros kedvezményes vámmal bocsájtatnak be Ausztria Magyarországra. Hasonló átmeneti intézkedések érvényesek osztrák vagy magyar boroknak Olaszországra való küldésénél. Ezekre nézve érvényes a régi 5 lira 77 cent. kedvezményes vám. — Ez átmeneti intézkedések szerint tehát az olaszbor-özön e hó 31-ig — jóhet!

A mesterséges borok készítésének és forgalomba hozásának tilalmazására alakított állami borvizsgáló szakértő bizottságok

tagjaivá a földm. miniszter 1904-re kinevezte a budapesti borvizsgáló-bizottságba: *Ágoston* József kir. tan. földbirtokost, *Forster* Géza az Önge igazgatóját, *Görgey* Gyula kir. kamarás, tályai földbirtokost, *Hertelendy* Ferenc főispánt és *Lindmayer* Ferenc törv. bizottsági tagot. A kolozsvári borvizsgáló bizottság tagjai lettek: *Szentkirályi* Akos gazd. tanintézeti igazgató, *Tokaji* László Erd. gazd. pince-egyleti igazgató és *Wildburg* Aladár kir. kamarás.

Ünnepi szünet a kocsmákban.

A kocsmák vasárnapi zárása.

Zemplén-vármegye törvényhatósága, Bereg-megye példájára oly határozatot hozott, hogy a megye területén lévő pálinkamérések és kocsmák vásár- és ünnepnapokon bezárandók, illetve ezen napokon a szeszes italok kimerése tilos.

A napisajtóban már a múlt hét elején napvilágot látott, ezen hírről lapunk múlt számában csak azért nem emlékeztünk meg, mert előzetesen a többi hasonló irányú sajtó erre vonatkozó nézetét óhajtottuk megősmerni, bárha azt előre is tudtuk, hogy ezek kommentálása a tárgy elítélésében körülbelül meg fog egyezni. És tényleg sejtelmünk bevált, miután többi lapok mind az egyoldalú elbírálás álláspontjára helyezkedtek. Még a *„Borászati Lapok“* is, melynek erre vonatkozó sorai ekként fejeződnek:

Amennyire csodátkoznunk kell, hogy két oly nagy bortermelő megye magát ily határozat hozatalára (persze csakis a pálinka romboló hatását kívánván korlátozni) elszánta, ugyanannyira helyeselnünk kell Tisza István gróf belügyminiszter elhatározását, hogy ily fajta rendeleteket, melyek a bortermelésnek és a vendéglős-iparnak is és állami háztartásnak is — bizonyára ez volt a döntő ok — kárára volnának, szimpliciter visszautasít.

Nekünk, mint a vendéglős-ipari érdekek öröke nem lehet az a célunk, hogy olyan esetet, mely a vendéglősipart üzők érdek csorbitására vezethetne — megvédelmezzünk. Jelen körülményben azonban helyeselnünk kell Zemplén-vármegye hatóságának fent nevezett határozatát, amely vendéglősöknek, bortermelőknek nem hogy csak kárt nem okoz, de ezeknek az egyenesen érdekében áll. Ezen itt palan et publice tett kijelentésünket egyébként a Zemplén-Bereg vidékére vonatkozó személyes tapasztalataink s az ottani bor- s kocsmái viszonyok teljesen való ösmeretével okolják meg és igazoljuk be úgy mint itt következik.

Ugocsaiban, Beregben és Zemplémben a vendéglői élet ugyszólván teljesen fejletlen állapotban leledzik. Nem azért, mintha talán a vendéglős kocsmá nem volna elegendő vagy mintha ezekhez a fogyasztó közönség hiányozna. Mindebben nincs hiány: közönség és kocsmá van elég, de sőt az utóbbi — kocsmá nagyon is sok van. S.-A.-Ujhelyen, Zemplén székhelyén majd minden második házban kocsmára lehet bukani és S.-A.-Ujhely egy rövid utca során, oly hosszan körülbelül mint a Népszínházról a Newyork-kávéházig — hat italmérési engedéllyel bíró kocsmái tűzlet van. Am de miféle kocsmák ezek s miféle italok kerülnek itt kimerésre? Igen csalódik az, aki azt hiszi, hogy ez italok a s.-a.-ujhelyi vagy bármely más hegyláncolatli bortermelőtől való azok. Mind kereskedői pincékből kerülnek ki, mind innen vannak beszerezve azok. Hogy azután miféle kereskedői pincék ezek? — A „B. L.“-nak csak azt hozzák föl, hogy

az utóbbi napokban nagy tatárjárást eszközöl olasz borokból egy borvidék kereskedői sem raktároztak.

Igy amig a lengyelzsídoi üzleti szellem folytán a kocsmák oly a hogy mind fent-tartják magukat, a polgárság és modern közönség igényeire alapított vendéglők panganak.

Ugy tudjuk, hogy utóbbiakat a kérdéses határozat nem érinti, hanem csupán a *kocsmákat*, ahol egyformán fogyasztják a spirituszt pálinkában, borban és este későn vagy korán reggel, de legnagyobb mennyiségben ünnep- és vasárnapon. A Zemplén megyei határozat tehát ezt az ünnep- s vasárnapot mentette volna meg a tisztességes vendéglők számára és ennek nem csak vendéglősök de a termelők is, mindenek fölött pedig a közegészségügy látta volna becses nagy hasznát.

Egyletek, szövetségek.

Jegyzőkönyv,

felvételét Budapesten a székesfővárosi kis-vendéglősök és kocsmárosok ipartársulatának hivatalos helyiségében 1903. évi december hó 23-án d. u. 4 órakor tartott választmányi üléséről.

Jelen voltak: Springer József elnökhelyettes, Bakó István alelnök, Palády László pénztárnok, Konecsny Antal, Bayer János, Janura Károly számvizsgálók, Csuthy Gyula, Dankovát Antal, Horváth József, Jónás Ferencz, Kepes József, Markhardt András, Mohos Ferencz, Mertl István, Wesztor János, Noficz Károly, Szager József, Steiner Pál, Witzing József választmányi tagok és Juszko Géza titkár, jegyzőkönyvvezető.

Springer József elnök üdvözlő a szép számmal megjelent tagokat és megnyitja az ülést és a mai jegyzőkönyv hitelesítésére Kepes József és Szager József választmányi tagokat kéri fel.

Juszko Géza titkár felolvassa a múlt ülés jegyzőkönyvét, mely észrevétel nélkül tudomásul vétetik.

Springer József elnökhelyettes bejelenti, hogy e hó 19-én megjelent az ipartársulat irodájában a VII. ker. előjáróság, mint elsőfokú iparhatóság két tagu bizottsága a társulati könyvek és pénztár megvizsgálására; a vizsgálat eredménye majd annak idején a társulat elnökségével közöltetik.

Springer József elnökhelyettes felolvastatja az Ihász György szerkesztésében megjelenő „Vendéglősök Lapja“ 24-ik számában a 6 oldalon Ruffi János aláírásával ellátott közleményt és felkéri a választmányt, hogy ezen a társulatot mélyen sértő közleménnyel szemben hozzon oly határozatot, a mely méltó megtorlása legyen ez ocsmány megtámadtatásnak.

Mohos Ferencz, Jónás Ferencz, Konecsny Antal, az elnök és többek hozzászólása után Janura Károly azt indítványozza, hogy a társulat semmi néven nevezendő hírlapi polémiába ne bocsátkozzon, hanem a választmány bizza meg az elnököt, hogy a sajtóperst haldéktalanul inditassa meg, a második inditványára pedig az, hogy minden egyes társulati tag erkölcsi kötelessége a „Vendéglősök Lapját“ boykottálni, illetve az előfizetést többé meg nem ujtani és az ezután megjelenő számát egyszerűen visszautasítani mindaddig, míg Ihász a társulatnak elégtételt nem szolgáltat, végre indítványozza, hogy Ruffi Jánost ezen minden egyes tagot is mélyen sértő eljárásáért a társulat kebeléből kizárja, ilyen egyén nem méltó arra, hogy társulatunknak egy percig is tagja legyen.

A választmány mindhárom indítványt egyhangulag elfogadja és meghatalmazza az elnököt, hogy a további lépéseket haladéktalanul tegye meg, a titkárt pedig utasítja, hogy a kizárást Ruff Jánossal ajánlott levélben azonnal közölje.

Springer József elnökhelyettes felolvassa Drechsler Nándor volt elnöknek hozzá intézett levelét, melyben bejelenti, hogy a társulatról kilép, kéri a választmányt, hogy a kilépést tudomásul veszi-e? Többek hozzászólása után a választmány oly értelemben határoz, hogy a kilépést csak akkor veszi tudomásul, ha Drechsler Nándor az ő elnöki működése alatt felmerült és őt terhelő vagyoni felelősségnek eleget tesz, illetve a felmerült és még nem pótolott hiányokat rendezi, egyben utasítja a titkárt, hogy ezt Drechsler Nándorral tudassa és az 1904. évi január hó 7-ére megállapított határnapra, — midőn is a rovincsolás meg-ejtetik — őt is meghívja.

Springer József elnökhelyettes felkéri a választmányt az idén tartott mulatság megismétlésére, miután az zászlóalapunk javára eléggé szépen sikerült, egyben ajánlja, hogy a vigalmi bizottság elnökévé újból Palády László ur választassék meg.

A választmány ezen indítványt egyhangulag elfogadja.

Palády László kijelenti, hogy ezen megtisztelő választást el nem fogadhatja azért, mert vannak a társulat tagjai között sokkal fiatalabbak, kik ezen tisztség betöltésére sokkal jobban megfelelnek, ajánlja, hogy az elnökségre Janura Károly esetleg Bakó István választassék meg. — Miután Palády László indítványát a választmány el nem fogadta; egyhangulag éljenzéssel Palády László választott meg a vigalmi bizottság elnökévé.

Titkár bejelenti, hogy Takács Imre. Szeszich Otó és Hentzel Lajos mint rendes tagok és Almási Károly mint pártoló tag a társulat kötelékébe kívánnak belépni.

Tudomásul vétetik.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

Kmft.

Juszko Géza, s. k. titkár. Springer József, s. k. elnökhelyettes.

A kisvendéglősök legközelebbi összejövetelüket Veisz Ignác vendéglőjében iX., Soroksári ut 28. sz. alatt január hó 15-én délután 4 órakor tartják. Az összejövetelen való megjelenés minél teljesebb számban kéretik.

Különféle közlemények.

Cimképes lapok. A „Magyar Közérdek” szerkesztősége szép meglepetésben részesítette olvasóit, amidőn újv. első vasárnapi számát az érdekképviselt *mezőgazdaság, ipar, kereskedelem és közlekedés* példázó művészi cimképpel ellátva jelentette meg. A rövidesen átalakuló keresztfilmelő lapunk ugyancsak cimképpel fog megjelenni, melynek most készülő szép művészeti rajza a mi szakmánkhöz szorosan tartozó borászat, pincészet s az idegen fogalmat jelképező hazai fürdő s kirándulóinkat is magába fogja foglalni.

Értesítés. Minden Tamás, lapunk b. munkatársa arról értesíti a t. olvasó közönséget és akik eddig az általa szerkesztett „*Vendéglői szakácskönyve*” iránt érdeklődnek

illetve arra megrendelést tettek, hogy ezen művé a rendkívül szép díszit kölcsönző be-kötési (táblák) munkálatok s a k.-kötészet munkáinak újv. előtt való nagy fölhalmozódása miatt, csak a jövő hó utoljára felé készül el teljesen. Ezen esettel kapcsolatban érdekessé válik annak fölemlítése, hogy Minden „Szakácskönyve” eddigi 185 megrendelője közt az első, az ötven- és századik illetve százötvenedik szám vendéglősnőre esik, még pedig a 1 és 50-re K. Kálmánné bpesti és M. Ferencné debreceni fogadósna, a 100 ik B. Jánosné, ugyancsak bpesti és 150-ik M. Józsefné, a miskolci „Kis pipa” derék tulajdonosának k. neje. Minden T. b. munkatársunk az esetben, ha a 200-ik megrendelője is t. hölgy olvasó közönségünk sorából kerül ki, — elhatározta, hogy nevezett számok és azontúl minden 50—100-ikra eső szakácskönyv megrendelőinek a lapunkban most folyó „Utazás a vendégladók” körül krónikás művének egy-egy példányát fogja majd tiszteletből elküldeni.

Pangó sörgyarak. A felvidéki sörgyarak, mint egyes gazdasági tudósításokból kiteszik — panganak. A pangás több baján kívül azt hozza föl okul, hogy a hazai sörárpa nagy részét sziléziai és galíciai malátasörgyaraknak szállítják, minek következtében a visszamaradt közepes minőségű sörárpat ő nekik drágán kell beszerezniük. Hja, szemmesnek a világ! Ami azonban fenti és többi hazai sörgyaráink pangását illeti, hát azt ne a saját hanyagságuk folytán szemük elől elhalasztott sörárpanak tulajdonítsák, hanem a főzések e téren való gyakorlatlanságának. A saját hibáját, gyöngeségét, különben senki se akarja belátni, úgy a mi sörfőzőink sem ösmerik be azt, hogy az általuk főzött söröknek a legkisebb térré való szorulását egyedül az ő élehetlenségük okozza. Vegyenek példát külföldi kollegáik s a magyar fővárosban székelő idegen sörök képviselőiről, akik, hogy italcikkük fogyjon, terjedjen, egyebet se tesznek, mint folyton hirdetnek, reklamálnak. A mai világ a hangzatos szó után megy s a ki ebben tapasztalatlan és élehetetlen — nem boldogul.

Saját készítésű trafik és dynamitos szivarkák. Székesfehérvári tudósítónk írja, hogy a mult hét egy estéjén majdnem végzetessé válható esetnek volt a szemtanúja. A Stignic kávéházban ugyanis egy a kassza mellett asztalnál ülő K. Miklós, az elite közönség egy ösmert tagja, cigarettára gyújtott és a gyújtás pillanatában szivarkája felrobbant. A fücsa neszre oda sietők el-képedve látták a robbanás okozta szerencsétlenséget. A fiatal ember ajkai, bajusza teljesen össze volt égetve, úgy, hogy a veszedelmes sebek bekötésére azonnal orvost kellett hívni. Ez az eset a dohánygyárak és trafikokból kikerülő szivarkákkal nem első, s ehhez hasonló, habár nem is ily súlyos következményűek igen gyakran fordultak elő, a mióta a kávéházakban a főpincérek által készített cigarettá-árulást egyre-másra teljesen betiltották. A pénzügyi kormány, vagyis inkább a pénzügyigazgatóságok emez okvetlenkedő ténye különben teljesen érthetetlen, sőt a kincstárna egyenesen káros, különösen ha azt vesszük, hogy a purzicsán stb. kedvelt dohányokból készített cigaretták-ból 99%-kal több fogyott, mint a kávéházi publikumra oktroyált trafik hölgy, princesas stb. szivarkákból. Az államnak elvégre is mindegy, hogy a nagyobbik felét az ily dohány-szivarka haszonnak pincérek vagy trafikosok teszik zsebre; de nem mindegy az a kincstár főre illetve nevezett munkákat tesztő igazgatóságoknak az a fölfogása, hogy utóbbiak kedvéért saját maga az állam

rövidüljön jövedelmében. Az ezen rosz gazdasági rendszer kérdését — mely a hazai kávéházi pincérségét is érzékenyen sújtja — tehát rendezni szükséges s ezt valami helyesen tenni úgy lehet, hogy utóbbiak memorandum, esetleg küldöttségek útján igyekezzenek a pénzügyi kormányt meggyőzni illetve rábírní egy megfelelőbb rendelet kibocsátására. — A székesfehérvári robbanó esetre még azt jegyezzük meg, hogy a dinamitos szivarka trafikban vásárolt rosz princesas szivarka volt.

Gyertya kartell, új gyertya gyár. Amikor a mai modern világítási műveket mind újabb s modernebb világító tárgyak váltják föl, először a petroleumosok, azután a gyertyagyárosok egyet gondolnak és kartelba lépnek, hogy régi százszentendős világítójuk árát főlebb, mind főlebb emeljék. Most az osztrák és magyar gyertyások akarnak kartelba lépni, hogy időről-időre az árakat emelhessék, mivére nemsokára az elők. bizottság Bécsben összeül, hogy a teendőkhöz tanácskozzon. Mint hírlík a mé-szárosok a kartelt meghiusítani szándékozó mozgalmat óhajtanak indítani, miután fenti eset valósulásával az ő faggyúáraik is érzékenyen sújtanak. A kartelosok ellen szövetkező mé-szárosoknak mi egy jó eszmét ajánlunk és pedig azt, hogy az elsősorban legtöbb gyertya s szappant fogyasztó hazai fogadósok közül keressék ki a tehetősebbeket s szólítsák fel őket, hogy közös erővel egy megfelelő nagy szabású gyertyagyárat állítsanak föl, amelynek üzembe hozásához végre is valami rengeteg tőke nem szükséges. Ekkor aztán a gyertyagyárosok kartelja állhat, létezhet, de a valódi léte-zést biztosító nagy hasznót nem ők, hanem az új gyertyagyár alapítói fogják kamatoztatni.

A sárga-fekete Dreher. A héten valaki, bizonyára egyik figyelmes ösmerőnknek egy bádóg lemezbul készült plakát-táblát küldött szerkesztőségünknek. A fiut, aki hozta megkérdeztük, hogy kinek köszönhetjük ezt a szokatlan ajándékot. A fiu pedig azt felelelte, hogy — nézzük meg. Hát megnéztük, már t. i. a pléplakátot, melynek tiszta sárgára füstölt alapjáról a fekete Dreher Antal feketére mázolt sörreklámját olvastuk le. No, hogy a csoda vágjon a fekete sárga nimetjibe! — mondta egyik munkatársunk, aki a has-onló jelenségek felfedezése szempontjából azonnal körutrá indult. A főváros egy némely vendéglője, kereskedése és szatócs bótjába, aztán bőven akadt a hozzánk mutatványul küldött fekete-sárga Dreher plakát mintájára. És még azt állítják bizonyos rosz nyelviek, hogy az idegen sörök inváziója megtűrésével mi ellenségei vagyunk a hazai sörpár pártolásnak. Köszönjük szépen a megtisztelést, de mi azért a fekete-sárga lelkű milliomosok itálában ép oly idegent látunk, mint a Steinfeldi stb. idegenben, azzal a külömbséggel, hogy a mig utóbbi — dacára a messziről való szállítási költségeinek, a vendéglősök bórét is nem kívánja, addig az ezt cselekvő s milliókat összeharácsoló Dreher a hazai gyártású sörét is sárga feketére füstölt plakátokon hirdeti.

Sajtópör a „nyílt térből.” Egy „Nyílt tér” rovatban *Csalás Hévízfürdő* cím alatt Krausz László főpincér közleményt tett közzé, amelyben azt állította Lusztig Ignác hévízfürdői vendéglősről, aki neki főnöke volt, hogy az őt rutul megcsalta. Krausz szerint Lusztig akként károsította meg őtet, hogy a már elszámolt szelvényeket újból bekeverte a napi szelvények közé s így ezeket neki újból meg kellett fizetni. Mikor rájött Lusztignek erre az eljárására, kilépett állásából s panaszt akart emelni csalás miatt

Lusztig ellen a főszoigabirosnál és a csendőrségnél, de egyik helyen sem vették panaszát figyelembe. A nyilttéri közlemény végén Krausz Izsó a volt principálisát nem igen ajánlotta kartársai figyelmébe s óva intette ezeket tőle. Lusztig Ignác a sértő nyilttéri közlemény miatt rágalmozás címén sajtópórt indított Krausz Izsó főpincér ellen, melyet a napokban tárgyalta a büntető törvényszék Agoraszto bíró elnöklése alatt. A tárgyaláson Krausz Izsó beismerte a cikk szerzőségét s elvállalta érte a felelősséget, de kérte jogos magánérdek megóvása címén a valódság bizonyítását elrendelni. A bíróság a kérelemnek helyt adott s a bejelentett tanuk megidézése céljából az érdekes tárgyalást elnapolta.

Komló a hazai sörfőzdék szükségletében. Magyarországon 1903 ban, összesen 2534 mmázsa termelt, mely termésnek 55 százaléka Ausztriába, 25 százaléka a hazai sörgyárakba és 10 százaléka a német birodalomba kdrült. A mi komlótermelésünk legnagyobb részét tehát az osztrák sörgyárak foglalják le maguknak, ami persze nem azt bizonyítja, hogy azok magasabb árt adnak érte mint a hazaiak, hanem igenis bizonyítja a szomszéd állam sörfőzdéi nagyobb fogyasztását és a főzde élelmes tulajdonosai praktikusabb üzleti rendszerét. Eme fejlett üzleti tudás s életrevalóságnak tulajdonítható az is, hogy az ausztriai sörgyárosok amit nálunk kiadnak, azt be is veszik és pedig nem duplán, hanem tizszeresen, amit egyébként az a körülmény is hűen tanusít, hogy a mi fővárosunkban aránylag sokkal több sört adnak el, mint a hazai sörfőzdék együttvéve.

A mi jóakaróink. Olvasóink előtt eléggé ösmert a lapunk azon álláspontja, melyet a borértékesítés kérdésében foglal el s melyet néha „Borgazdaságunk” című rovatában akként juttat kifejezésre, hogy vendéglős s kocsmárosainkat óva inti a borkereskedőkkel való üzleti érintkezéstől. Am, mi ezt az óvintézkedést nem a tisztességes borkereskedelemre (ami persze máma ritka fehér holló számba megy) gondoljuk, hanem azokra, akik a hazai borgazdaságunkat első sorban is a mi, vendéglősök rovására csapják be egyre másra s nagy furfangosan. De a mi borkereskedőink közül többen, akik t. i. eddig lapunkat járaták, nem ugy fogják föl a dolgot, hanem egyszerűen lemondanak a lapunkra való további előfizetéséről. Az újév előtti napokban s az új negyed beléptével ugyanis egyszerre kilencen mondtak le az előfizetés megújításáról, azon megokolással, hogy a mi sajtónk nem a borkereskedők pártján van, mint a másik szaklapok. Hát mi igazat adunk volt b.-kereskedő előfizetőinknek s beösmérjük, hogy mi első sorban s a szószoros értelmében a vendéglős-iparunk pártján vagyunk és ennek érdekei fölkarolására fektetünk minden szult és erőt; de minket ezen törekvésünkben semmiféle, és még az a körülmény sem gátolhat, ha t. borkereskedő előfizetőink elmaradnak. Ne legyen nekünk egy borkereskedő előfizetőnk se, de csak azon célunk érvényesüljön, hogy a drága tóken termő tiszta szőlő értékesítésére, vendéglős és bortermelő állandó s testvéries megegyezésre jusson. Majd pótolva leend ekkor a mi önzetlen sajtói munkánk megérdemelt, de a volt borkereskedő jóakaróink nem önzetlen pártfogása.

A kartelok ellen. Egy novemberi lapunkban megemlékeztünk a petroleumosokról, akik az árak felemelésére — mint annak idején a budapesti sörgyárak — szintén karteloztak. A petroleum-kartel életbelépte után pedig egy-két héttel a Budapesten megjelenő „Vegyi Ipar” a következőket írja: „Még föl sem lélegztettek jóformán finomi-

tóink, a vasutak máris oly tervvel foglaloznak, mely alkalmas arra, hogy a kartellnak köszönhető nyugodtabb napokban ismét virágzásnak induljon petroleum iparnak igen érzékeny kárt okozzon. Arról van ugyanis szó, hogy az osztrák magánvasutak fölmondják az osztrák petroleumköteléket és 1904. február 1-től a rendes A osztályú díjtételeket fogják alkalmazni a petroleumra, mely példát állítólag az osztrák államvasutak és a Máv. is követni szándékozik.” — Hát csak rajta, kövessék is és kövessük mindazok, akik a világítás terén ezidőszert petroleumot égetünk. Ezt a derék példát utánozni egyébként elsőben is nagy fogyasztó mi iparunk foglalkozóinak, oly vidéki vendéglősök és kávéosknak nagy érdeke, akiket a helyi gáz, villam hiánya kényszerít a petroleum használatra, melyet azonban ma már sokkal előnyösebben pótolhatnak az egész jutányosan beszerezhető gázolin, acetilen stb. ily modern világítási eszközökkel. A csupán érdekeiket szem előtt tartó ily kartelek ellen mindenkinek érdeke védekezni s föllépni bármilyen módon és bármiféle eszközökkel.

Hazai — külföldi . . . Amikor a hazai iparpártolás hangzatos szólamaival van tele a levegő; nem akarunk mi is fennen hangoztatott szavakkal elismerést tolmácsolni olyasminek, ami nem hazai. Am, de sokszor a bensői lelkiösmeret is élni kíván jogával, s ilyenkor nem törődik vele, hogy a mindenáron hazafiaszt óhajtó jó szándéknak megfelelő e az ő bátor kimondása, vagy sem. Így vagyunk mi is a jelen esetben, amikor akarva nem akarva, Förster Konráddal kell egy álláspontot elfoglalnunk, aki ugyanis akként fejezte ki szavait nem régen egy ülésen, hogy minden sőt elfogadható pártolásra, sőt még a vidékiek is elfogadhatók volnának, ha a jobb külföldivel ki bírnák a versenyt. Van is ebben, nincs is igazság, de az az egy határozottan igaz, hogy a mi szép hazánk határain túl messze fekvő Stein feldi sörgyár fővárosi képviselői olyan sört hoznak forgalomba, hogy biz ez a hazaiakkal nagyon is képes kiállni a versenyt. Sajnos, hogy ezt kell bizonyítanunk, de a dolog így áll szentül s ennek ellenkezőjét még az is bajjal tudná állítani, aki arra nézve meggyőződést kívánna szerezni.

Fogadó-égés. Csikágóban a nagy színház égés esetének borzasztó hatásából még föl sem ocsudtak az emberek, a táviró máris egy újabb hasonló szerencsétlenségről ad hírt, mely szerint a csikágói „Louvre nagy fogadó” teljesen porrá égett. A fogadó egésznél hatan estek martalékul a gyilkos tüzlángoknak. A leégett nagy vendégfogadó egyike volt amerika legdiszesebb fogadóinak.

Vendéglői szakácskönyv. Minden Tamás szakácskönyve a könyvkötészeti munkák fölhalmozódása végett csak a jövő hóban fog teljesen elkészülni.) — A „Vendéglői szakácskönyv” a vendéglőkben készített és azokban nem ismert magyaros ételek készítése módját írja le és adja föl a kávéházi meleg italok készítését, mig ezenkívül oly étrend mintákkal szolgál, amelyek révén minden vendéglősné és vendéglők szakácsai, szakácsnői minden fejtorés nélkül adhaják föl a hétfő, kedd és egész hétre való, valamint a vendéglői konyhák könnyebbségére és olcsóbb előállítására szolgáló étlapokat. A minden vendéglősnét, vendéglőst, pincért, szakácsot, szakácsnékat és kávéoskat érdeklő könyv díszkötésben csak 3 koronába fog kerülni.

Gyászrovat. Nagy Ignác, a fővárosi váci-uti 129. sz. vendéglő köztisztvisletben álló tulajdonosa, fájdalmas szívvel tudatja, hogy

szeretet neje, ki maga volt a női hűség és házas szorgalom megtestesülése, múlt év december hó 30-án este 10 órakor jobblétre szenderült. Az elhunyt földi maradványai 31-én adattak át az örök nyugalomnak. A mélyen sujtott derék vendéglős gyászát a temetésen számosan megjelent kartársai részvéte enyhítette. — Belatini Braun József p. gyáros december 31-én, 80 éves korában elhalálozott. Temetése nagykiterjedésű családjá és rokonsága részvételével jan. 1-én történt. — Aldás és béke poraikra!

Ünnepélyek, vigalmak.

Kolozsvári pincérkar karácsonyfa ünnepe. Kincses Kolozsvár derék pincérkara, mint azt egy multkori számunkban említettük, a szegény gyermekek felruházására karácsonyfa-ünnepély tartását határozta el, mely a nemes ügy és a kolozsvári pincérség jó hírnevéhez méltóan és szép közönség jelenlétében múlt év december 23-án este folyt le a Newyork-szálloda disztermében. — A tombola és táncsal egybekötött karácsonyfa-est ünnepély — mint levelezőnk írja a Newyork-szálló termében folyt le, ahol a szegényebb kartársak gyermekei részére szépen földiszított karácsonyfa volt föllállítva. A felruházási ünnepen a beszédet Fészl József tartotta, miután a meleg ruhával szépen fölöltöztetett 12 gyermeknek lett kiosztva a külön karácsonyi ajándék. A gyermekek a ruhán kívül különféle ajándékokban részesültek, ezenkívül mindegyik 2—2 koronát is kapott, mit a jutalommal ekként ellátottak megható szavakkal köszöntek meg, majd pedig verseket mondtak. — Ezután következett a vacsora, melyen a gyermekek is részt vettek s ennek befejeztével Farga József vezetésével kezdetét vette a tombola, mely közel éjjeli 1—1/2 óráig tartott. Az ebből befolyt eredmény a szegény gyermekek felruházása alapjához csatoltatott. A tombolát azután hajnalig tartó tánc követte, melyet kipirult kedvvel táncoltak keresztül a játékonyság oltárát nemes áldozataikkal előbb fényesen földiszító férfiak és hölgyek. A pincérség azon részének és azoknak akik ez örökké emlékeztetéssé vált szép ünnepélyhez hozzá járultak, a Newyork-szálló pincérkara, mint akik a sikerült karácsonyfa-est előidézői voltak, ezuton is szives köszönetét és elismerését nyilvánítja.

Bál. A budapesti szállodások, vendéglősök és kocsmárosok ipartársulata ez év március hó 2-án tartja meg bálját a Royal nagy fogadó összes termeiben. A bálbizottság elnöke Stödler Károly, mig a rendező-bizottság elnöki tisztét Fürst Tivadar tölti be.

A pincér becsülete.

Fölpofozott o. képviselő.

Multkori lapunkban fenti című közleményben megemlékeztünk Lukács Jánosnak, a szabadkai vasuti vendéglő főpincérének esetéről, melyre vonatkozólag az eset közelebbi ösmertetét illetőleg a következőket vesszük a Szabadkán megjelenő Bácskai Hirlapból, mely „Fölpofozott országgyűlési képviselő” címmel a Drakulics okozta botrány részleteit az esemény lefolyásakor így írta le:

A képviselő haragszik a főpincérre.

A nyáron történt, hogy Drakulics Pál Budapestről jövet, a vasuti vendéglő éttermében egy pohár bort ivott és fizetni akarván, hívta a főpincért. — Lukács János, egy rokonszenves izmos ember éppen más

vendéget szolgált ki és nem rohant azonnal a képviselőhöz. Mikor aztán teendőjét befejezte, oda ment Drakulicshoz.

— Ha máskor azonnal ide nem jön, ha én hívom, pofon vágom!

Mondta az országgyűlési képviselő a főpincérnek, aki nyugodtan így válaszolt:

— Ezt nem ajánlom a képviselő urnak.

Ez a válasz persze nem tetszett a honatjának és ezen idő óta szörnyen haragudott az önértékes főpincérre

A mai botrány.

Ma este a budapesti gyorsvonattal Paunovics vukovári földbirtokos társaságában érkezett Szabadkára Drakulics és a zombori gyorsvonat indulásáig a restaurációba mentek, amely így este 6 órakor rendkívül látogatott. Ez időben indulnak a gyorsvonatok Zimonyba és Zombor felé, a személyvonatok Baja, Szeged és Zombor felé. Drakulics a kassza előtt levő hosszú asztalhoz ült Paunovicscsal, aki konyakot rendelt. Az első pohár konyak után Drakulics fenhangan a következőket mondta Paunovicsnak.

— Ilyen komisz, pimasz gazembert, mint ez a pincér, nem ismerem. É miatt a gazember miatt nem érdemes idejönni.

A közönség csodálkozva hallgatta az uri kinézésű utas goromba kiszólásait. A főpincér azonban, nem akarván botrányt okozni, látszólag nyugodtan vágta zsebre a képviselő sértéseit.

Néhány perc múlva Paunovics odahívta a főpincért, hogy fizetni akar. Lukács János oda ment Paunovicshez, mire Drakulics ráordított:

Ha még egyszer ide jön, pofon vágom.

Lukács még most is csak annyit mondott:

Nem a nagyságos urhoz jöttem, hanem Paunovics ur hívott ide.

Drakulics erre felugrott és megütötte a főpincért.

Ez hirtelen úgy vágta pofon a brutális képviselő urat, hogy a közeli asztal alá bukkolt. A főpincér erre a sötét felé indult, Drakulics feltápáskodva utána rohant, de a főpincér visszafordult és újból úgy vágta pofon a képviselőt, hogy az ajtón kibukott és alig tudott feltápáskodni.

A képviselő ur távozik.

A portás beszél az étterembe:

— Gyorsvonat, Zombor, Bród felé tessék beszállni.

Drakulics az asztal alól felcihelődve kivette cigarettárcáját, rágyújtott és mintha semmi se történt volna, kiment az étteremből, felült a zombori gyorsvonatra és vígan utazott szeretett választói körébe.

A főpincér pedig az utasok meleg üdvözlését fogadta.

A „Szeged és Vidéke“ napilap egy a mult napokban megjelent száma újdonságaiiban a következőket hozta:

Zomborban karácsony vasárnapján Drakulics Pál o. képviselő nagy estélyt adott, hogy a szabadkai főpincérrel való balesetét kiköszörölje. Az estélyre 105-en voltak meghívva, de csak 42-en jelentek meg, míg a többiek elmaradásukkal tüntettek derék képviselőjük mellett. Az estély különben újabb botrány és pofozkodás színhelye volt, ezuttal azonban nem Drakulicsot, hanem két tisztviselő pofozta föl egymást, akik aztán másnap lovagias uton intézték el a tettleges sértéseket.

Lukács János kartársunkhoz különben Londonból, Párisból, Berlinből, de legtöbbször Magyarországból — még egyre érkeznek a kartársi gratulációk.

Üzletek vétele és eladása.

Olvasó közönségünk figyelmébe.

A Kisvendéglős t. olvasó közönsége és mindazoknak, akik üzletet óhajtanak venni, bérlelni vagy eladni — figyelmébe ajánljuk a hirdetési oldalán állandóan megjelenő „Üzletek vétele és eladása“ című rovatunkat. Azokat, akik eladni óhajtják üzletüket, semmiféle előzetes kiadás nem terhel, míg az üzletet venni, bérlelni szándékozók csak a kiadóhivatal költségeit tartoznak utólagosan megtéríteni. Az „Üzletek vétele és eladása“ rovatban közölt és teljesen megbízható üzletek lebonyolításával kizárólag lapunk kiadóhivatala van megbízva, miért is az erre vonatkozó tudakozódás stb. megkeresések lapunk kiadóhivatalához intézendők.

A Kisvendéglős kiadóhivatala

Budapest, József-körút 15.

Üzleti híreink.

— Helyváltozások, —

Lapunk mai számából „Utlazás a vendégfogadók körül“, valamint az állandóan megjelenő üzleteink „Utmutatója“ térszűke miatt a jövő számra maradt.

Mit főznek a specerájosok? Azt, amit a mi iparunk foglalkozói nem köszönnek meg szépen. Bort mérnek kicsinyben, sört mérnek nyitva és dugva s nyitott és nem nyitott helyen, különben pedig úgy, amint mi ezt már egy néhány mult számunkban megírtuk. Egy Berzsényi utcai előfizetők a speceráj-krajzler botosoknak most egy újabb virsaftijáról értesít bennünket. — Velem szemben — írja levelében — van egy Rotter (Srégerné) neve alatti lengyel zsidó speceráj bót, ahol a különféle nemű ételeket láttam személyesen és lehet látni föltálva; kirántva halat adagokba beosztva s ugyan-csak ekként liba, csirke, szárnyasokat. Vadakat, főzeléket, térszánemű s sertés- és liba-kocsonyák stb. ételek vannak állandóan föltálva a publikum számára, megjegyezve, hogy ugyanitt nyitva, bontva, dugva stb. féleképen vétetnek és vitetnek a palacsintörök. Ez a specerájos nagyobb forgalmát azokból a cikkekben eszközli, melyek rendes körülmények közt és ipari jogaink sérthetlensége esetén nekünk kellene hogy hoznák a megfelelő bevételt, ha nem is a hasznát. Ezt a speceráj virsaftolást volna szükséges mielőbb szóvá tenni s intézkedni miatruk ipartársulatainknak s ugyancsak e végre szükséges mielőbb a vendéglősök egy. szövetségének mielőbbi és erős alapon való létesítése.

Hymen hír. Halász Imre közismert főpincér, jelenleg a kaposvári Korona szálloda étterem főpincére eljegyezte Pécska Mariska kisasszonyt Kaposvárról. A kézfogón, mely f. hó 4-én történt, mint tanuk jelen voltak: Kirisits János és Horváth Gábor főpincérek nejeikkel. A szűkebb családi körben tartott eljegyzési ünnepély vidám hangulatba telt el, amit még vidámabbá tettek a híres Simplicius bandája jó magyar nótái.

Új fürdő — fürdő emelés. A vágszeredi képviselőtestület elhatározta, hogy Vágszered mellett egy a mai kor igényeinek megfelelő izléses fürdőt fog építtetni. Az új fürdői építkezéseket már megkezdtek. Ezen hírünkkel említjük meg, hogy a kincstár tulajdonába lévő jóhírű Fenyőháza fürdőn a földm. miniszterium a fürdőtelep és a kincstári erdei vasutak részére nagyszabású villamtelepet létesít. A fenyőháza fürdő eme villamfényességével a hazai elsőrangú fürdőink sorába fog be lépni.

Új halastó. Érsekújvár halszükségletében nagy eseményt jelent az a terv, melyet Kis és Singer odaváló lakosok fognak a

tavasszal megvalósítani, amikor ugyanis egy nagy kiterjedésű halastavat létesítenek, melynek vizét az eddig nem valami nagy halbőséget szolgáltató nyitra vize szolgáltatja. A nyitra vize különben izletes kecsegeit és potykáit eddig az érsekújvári vasuti vendéglő főpincére, Eördögh János szokta összevásárolni, ami azonban ezentul másként lesz, mert az új haltó nemcsak a vasuti vendéglő, de a környék sőt — az új terv szerint — Bécs számára is fog teremni elegendő halat.

Vendéglősök, pincérek az irodalom terén. „Nem azért szerzem a pénzt, hogy legyen, hanem szerzem, hogy elvigyam s egyem!“ — énekelte jó Petőfi Sándor, a költőkirály... Melyszerint az étel-itálnak is van valami köze a poéticához. Ami egyébként — hogy van — annál inkább is bizonyosabb, mert a poeta-érzelmű s e mesteriséget próbálgató egyének legnagyobb száma a vendéglős-pincér sorból kerülnek ki. Igen sokan vannak, akik, ha elfoglaltságuk nem kötné annyira őket, hogy e foglalkozás mellett valódi becses költői szép művekkel gazdagítanák irodalmukat. Ugyan ezt tenné Csető Lajos t. barátunk, vendéglős is, aki dacára kettős elfoglaltságának, ifjú szorgalommal fáradoz Poetica ónagysága díszes kertjében s gyűjti — habár csak a saját írói asztala fiókja számára is a szebbnél szebb dalokat. Csető L. különben mint alkalmi versíró volt ösmeretes fiatal éveiben, amikor nem egyszer fordultak hozzá egy-egy alkalmas költői zengeméi megkomponálása végett. Egy ilyen sikerült verset, melyet annak idején egy erdőcsész számára készített, a mai számunk Hétről-Hétre rovatában adunk közre. Olvasóinknak ezután gyakrabban is lesz alkalmuk gyönyörködni Csető L. hangulatos verseiben.

Kanyó Viktor a Revicky-tér és utca sarkán lévő vendéglőt kibérelte, s a mai igényeknek megfelelő berendezéssel látta el. Jó magyaros konyha és termelőktől vett borai biztosítják üzlete jó menetelét.

Világosság! Azt a nagyközönség és a a sajtó által is többször elismeri tényit, hogy a magyar vendéglősök, pincérek a hazafias misszióban legelő járának, — fényesen bebizonyította Géczy Kálmán t. barátunk, aki a legsötétebb Józsefváros közepén, a Baross-utca 73. sz. alatt lévő vendéglőjében, két olyan kulturális alapon álló társaságot hozott egybe, melynek ezentul való együttműködéséhez mi is a legvérmesebb reményeket fűzzük. A két különböző — Zecsina és Mecsina (Fortuna) nevek alatt széles körben ösmert társaságok az egyesítésnél a „Magyar nemzeti elvek védelmére alakult Fortuna Társaság“ címet vették fel, s alakuló ülésüket vizkereszt napján este tartották, kijelölve egyszersmind a hazafias testület vezetésére nagy érdemeket szerzett Bíró Móricot, aki szónoklatát a következő határozatos szavakkal kezdte: — A sötét Józsefvárosban kipattant egy bimbó, mely bimbó kipattanásakor fényt szórt és világított!... Ezen itt említett bimbó kipattanásnak egyébként az a következménye lett, hogy a Társaságnak számos, a magyar nyelvet törve beszélő tagja szent esküvéllel megfogadta, hogy nemcsak a sötét Józsefvárosban, de mindenütt magyarul beszélnek és éreznek s ugyancsak erre buzdítják többi honfitársaikat is. Géczy gazda házáat pedig, akinek költői lelkéből illetve kellemes otthont nyújtó vendéglőjében e közvilágosságot jelentő nemes eszme, nemcsak a saját és volt kartársai, de a társaság tagja- és családtagjai is tartoznak fölkeresni minden időben. A sötét Józsefvárosban a világosságot ekként terjesztő derék fővárosi honpolgárokból álló Társulat ez ünnepies fogadalmát aztán két száztízteres kövidinkás hordó borral pecsél-

telte meg, melyet Géczy barátunk derék m. társai: Fábos és Bábos urak szolgáltak föl lelkesen az összes gázok világossága mellett.

Vendéglő átvétel. Komáromban a Huszár-utcai Joachim-féle régi jóhírű vendéglőt Kiss József vette át. Az átvétellel teljes ujjonnan átalakított és berendezett vendéglőt az új tulajdonos az ünnepek előtt nyitotta meg s azt a termelőkől vett tiszta borai és jó magyaros konyhája már is teljesen föllendítették.

Frühling Antal a Baross-utka 92. sz. alatt lévő vendéglőt átvette s azt a múlt hó utolsó hetében szépen berendezve ünnepiesen megnyitotta.

Helyváltoztatások Kolozsvár (V. J. tudósítása). Nagy Dániel köztisztviselőben álló régi főpincér s a nyugdíjintézet alapja gyűjtésében egyik legnagyobb tevékenységet kifejtett kartársunk a kolozsvári Newyork-szálloda szobafőpincéri állását foglalta el. Az ő helyét a Hungária-kávéházban ugyancsak a régi pincérgárda egy derék s ösmert tagja: Hodászi Viktor (vasbeli) főpincér töltötte be.

Ruwald Gyula előnyösen ösmert kartársunk Zimonyban a Centrál-szálloda főpincéri állását tölti be. — Schöpf Gyula ugyanily állást a pancsovai Weisz-szállodában foglalt el Horváth Sándor a Ruttkai vasuti vendéglő főpincéri állását, míg Spiegel Károly a hírneves Bácska ösmert főpincére a szabadkai Nemzeti-szálló főpincéri állását tölti be. Ugyanily minőségben Pásztor Endre főpincér Máramaroszigeten a Korona-szállodában működik. — Hanniker Vilmos kartársunk a Terézkeruti Staudhammer vendéglőben és Szalay Károly az Andrásy-uti Jahn-étteremben töltenek be állásokat. — Tatay Pál mint főpincér Mezőberényben a Magyar Király-szállodában működik. — Budapesten az Elevátor-kávéházban Száger Ferenc főpincér mellett Prigl Sándor nappali és Krausz Sándor éjjeli s. pincérek nyertek alkalmazást.

Hétről-hétre.

Csősz vagyok én . . .

Csősz vagyok én a csomádi határon,
Boldog vagyok, ha az erdőt bejárom,
Fülemle bus énekét hallgatom,
Néha néha majd hogy meg nem siratom . . .

Ha bejártam az erdőt, leheverek,
S tarisznyámból veszek elő kenyeret,
Levágok belőle egy jó darabot
S fogyasztom vigan a száraz falatot . . .

Aztán elkezdek fűtyülni s dalolni,
Van-e hát nagyobb ur nálam valaki . . .
Csető Lajos.

Szerkesztői posta.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

K. F. Sopron. Az ipartörvény idevonatkozó részét § jelzéssel, külön bekezdési sorokban írtuk meg levelünk hátsó lapján, mely figyelmét bizonnyára elkerülte. Nézzen utána. A kapitánysághoz csak azon esetben tartozik, ha ipartestület nincs. Tudomásunkkal azonban ez ottan létezik; mostani ügyében tehát ott járjon el.

Hanniker V. Bpest. E. F. akihez azon kérdéssel fordult, hogy ki fizette meg Mr. Jacques Willamsohnak a halragagat, miután Mr. Wiggess meghalt, — a következő üzenet átadására kért föl bennünket — Mr. Jacques Willamsohn örült, hogy ép bérrel menekülhetett a nagy büntetést következményei elől, sem hogy a halragagat árát követelte volna. A beafstea-

kot pedig ugys maga kebelezte be egész angol hidegvérrel, még sietett is, hogy ki ne hulljon.

K. J. Kaposvár. A posta épen jókor s a kellő idejébe hozta, amint különben látja is. Levél jön, — szíves üdv! — Zábrák főpincér Sopron. Minden sz. könyvére a mai Kül. közlemények-ben megjelent értesítést tekintse irányadóul. Minden üdvözlését küldi. — **H. V.** „Szociális pincér mozgalmakról” csak jövő számunkban jöhet, miután most se idő, se lapbeli terünk nincsen. — **R. J. M.-Óvár.** Ön azt írja, hogy Van der Foggst szeretné látni. Hát akkor olvassa el még egyszer a múlt számunk tárcájában közölt Mr. Wiggess rejtélyes halálát és menjen el Miskolcra E. Ferenchez. Ekkor mindent látott. — **K. József K. Kapus** Suba kérem, nem guba, gubá pedig nem Buda. De azért elhiheti, hogy Buda egyes kocsmáiban még most is jobb borokat lehet kapni, mind azoknak a görbelabuaknak egész London-országában. Szíves üdv! **K. Gy. Szombat-hely.** Hát a fővőben szívesen Önre bizzuk, de a mint tesszik látni, most ez lehetetlen volt. — **Fürj F. Taksony.** Veni, vidi, vici annyit jelent mint: hármat tojt a fűrjecske . . . A többit majd megmagyarázza Gécy Kálmán.

Üzletek vétele és eladása.

Ezen rovatban közölt fizetek kizárólag lapunk kiadói vatalával vannak összekötöttek. Az erre vonatkozó tudatkozódások a kiadóhivatalhoz intézendők

38 ezer

lakossal bíró jó vidéki székely s évenként 25 ezer frt. forgalmat csináló kávéház 9500 kor. és jutányos föltételek mellett azonnal átadó. 37.

Keresztény

vendéglős vagy főpincér társat keres fővárosi vendéglős nagy kávéházi üzlethez. 36.

Nyáron-Télen

Egyforma s nagy forgalmat csináló vendéglő a főváros alkalmas pontján — más városbani üzlet vétel miatt 2400 koronáért bármikor átadó. 10.

Legelső

közlekedési útján, a k. pályaudvarhoz közel kitűnő vendéglői üzlet, 9—12 szállodai vendégszobával 10000 koronáért átadó. 11.

Elsőrendű

kocsmái üzlet a ill. ker. legforgalmasabb helyén munkások központján 1000 frtért eladó. 13.

Kocsmáüzlet

a József város egyik nagy forgalmu terén, a nagy körutól 30—40 lépésre 120 frtért átadó. 14.

Szép

és a házi gazda által gyönyörűen berendezett nagy vendéglő a főváros egyik legforgalmasabb utcáján 800 frt. házber. mellett — 500 koronáért azonnal átvehető 15.

Első

fő utcáján bpestnek egy előkelően berendezett szép vendéglő olcsón, 4000 koronáért eladó. 16.

Fővárosi központ.

színház mellett élenk forgalmu vendéglő üzlet 2000 frtért átadó. 17.

Legelőnkebb helyén

a fővárosnak egy télen-nyáron nagyforgalmu vendéglői üzlet tágas nagy udvari kerttel szép lugosokkal és az egész házzal együtt 7000 koronáért átadandó 18.

Vállalkozók, Részvényársaságok. Bortermelők és Vendéglősök figyelmébe!

Vidéki nagy kereskedelmi és nagy vasuti forgalmu város első szállodája eladó. Az eladandó üzlet áll — egy két- és egyemeletes épületből, melynek udvara a Fő-tér és egy másik forgalmas utcára szolgál. A szállodának 35 szobája, nagy táncsterme, elegáns éttermei és kávéháza, azonkívül polgári vendéglője, nagy kerthelyisége és két jégverme van. A szálló épület értéke — az összes berendezéssel — 110 ezer forint, amely azonban a szállóval szembeni városi színház felépítésével megkészsereződik. A rendkívül nagy jövedelmet hozó fogadói üzlet vételéhez 40—50 ezer frt. szükséges. 19.

Rendkívül

nagy forgalmu kereskedelmi városban szálloda s vendéglőnek épült egy emeletes ház, mely négy utcára szögellik és a katonai lakományok közepén áll — a családfe elhunytja miatt eladó 29.

Fő-

forgalmi útján a fővárosnak, szép megélhetés s hasznos biztosító vendéglő 1000 kor. átadó 23.

Előkelő

nagy kávéház a főváros első s nagy körutján 8000 koronáért eladó. 25.

Dunánál

egyik legnagyobb városában, egy naponta 100 korona bevételt forgalmazó „kávéház”, melyhez hét lakószoba (s évi bérletbe kiadható) tartozik — 2000 korona évi bérrel és 7000 koronáért azonnal átadó. 38.

A legnagyobb forgalmu

vasuti vonalon fekvő előkelő nagy városban egy biztos megélhetést és szép jövedelmet nyújtó kávéház, melyhez a dunára szolgáló gyönyörű nyári kerthelyiség tartozik napi 35—40 frt bevétellel 3500 forintért más fizet. miatt jutányosan eladó. Házber. 1080 frt. 39.

Szálloda

melynek 12 szobája, kávéháza, étterme és több mellékhelyiségei vannak, megye székhelyén lévő jóforgalmu városban 1500 koronáért eladó. 40.

Teljes ujjonnan

berendezett s naponta 100—150 korona bevételt forgalmazó s 40 ezer lakossal bíró városban álló nagy kávéház 14,000 koronáért átadó. 41.

Társ karantettk

500 koronával kávéházi üzlethez, mely Budapest legmegfelelőbb pontján van. 26.

Elegáns

és értékes berendezéssel elsőrangú nagy kávéház a főváros legalkalmasabb és forgalmasabb pontján 10500 koronáért átadó. 28.

Eladó házak vendéglők-

kel együtt, a fővárosban. Az egyik Óbudán, a másik a Józsefvárosban 25000 koronáért. Mindkettőnek vendéglője állandó jó menetű s nagy forgalmat csinál. 12

Szállodák, yeodéglők, kávéházak.

korcsmák berendezés és berendezetlen 220.000 koronától 240 koronáig vannak előjegyzésben lapudk kiadóhivatalában.

Egyleteket

keres fővárosi a Kerepesi-utra és József-körutra szolgáló vendéglő.

EGYED PÁL

nagy mosó- és tisztító-intézete
BUDAPEST, VIII., Baross-utca 52. sz.

Elvállal tisztításra ingeket, gallérokat, kézelőket, függönyöket stb. amerikai módszer szerint, ércz-mész (clorsav) nélkül a legolcsóbb árak mellett.

Fiók üzlet:

Práter- és Futó-utca sarok.

A világhírű francia

Delbeck & Co.

reimsi pezsgőborgyár
és a müncheni Hofbräu

magyarországi főlerakata.

Brázay Kálmán

Brázay Kálmán

Válogatott fűszer-
árak mindennemű
bel- és külföldi cse-
megék, magyar és
francia pezsgő-
borok, rum, thea,
liqueőrök, sajt, vaj,
kassai, prágai son-
ka, felvágottak gyü-
mölcsek stb. raktára

BRÁZAY KÁLMÁN-nál

Muzeum-körut 23.